

Comedia dell'art - Tragedis

1)

F C Dmi A# F C A# C

Dmi C F A#
Zase mi nasadili kazajku svěřací,
Dmi C A# C
za maskou Pulcinelly ukryli mou pleť.
Dmi C F A#
Všichni jsme herci a než dozní věty tázací,
Dmi C A# C
havraní křídla skryjí každou odpověď.

R:

F C
Jsou věci, který nechápu,
Dmi A# F
jsou věci, kterejm vůbec nerozumím,
C A# C
jsou odpovědi, který bych chtěl znát.
F C
Pokud v dialogu zatápu,
Dmi A# F
zpět do děje se sotva dostat umím
C A# C Dmi
a komu potom vlastně budu hrát?

2)

Ve frašce života se dějství zpátky nevrací,
dostal jsi roli, tak ji hraj tady a teď.
Možná jsi Pantalone, co svůj dukát obrací
a jsi-li Harlekýn, svou Kolombínu sved.

3)

Né vždycky po zásluze život role rozdává,
né každá role končí jak si aktér přál.
Obvykle Pieroty smutný konec potkává,
proč je to tak já ale zeptat bych se bál.